

інтересів усього людства шляхом регламентації взаємовідносин суб'єктів міжнародного права.

Визначивши, таким чином, основні особливості міжнародного космічного права, можна стверджувати, що для розвитку та ефективного функціонування цієї галузі необхідно привести у відповідність нормативно-правову базу, удосконалити систему прийняття рішень в цій сфері та часову відповідність закріплення їх на практиці.

Література

1. Пронюк Н. В. Сучасне міжнародне право: навч. посіб. / Н. В. Пронюк. – К.: КНТ, 2008. – 280 с.
2. Міжнародне публічне право: підруч. / за ред. В. М. Репецького. – К.: Знання, 2012. – 437 с.
3. Договір про принципи діяльності держав по дослідженню і використанню космічного простору, включаючи Місяць та інші небесні тіла: ООН; Договір, Міжнародний документ від 27 січня 1967 р. // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/995_480
4. Актуальні проблеми міжнародного космічного права [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://info-library.com/>

УДК 349.6:628.1033(477)(043.2)

Ленська Г. С., студентка,
Юридичний факультет,
Академія праці, соціальних відносин та туризму, м. Київ
Науковий керівник: Корнєєв Ю. В., к.ю.н., доцент

НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ЯКОСТІ ПИТНОЇ ВОДИ В УКРАЇНІ

Всім відомий той факт, що середньостатистична людина складається на 50-80 % з води, а проблема її якості, яку ми споживаємо, для України була і продовжує залишатися вкрай актуальною і надзвичайно гострою. За власними запасами води, доступними до використання, Україна є однією з найменш забезпечених країн Європи. Водні ресурси України складаються з річкового стоку, що формується на території, і стоку, що надходить з території Білорусії і Росії по Дніпру, Десні і Сіверському Дінцю, а також запасів підземних вод. Крім того, використовується вода ріки Дунай і морська вода. Близько 80 % водних ресурсів України складають ресурси басейну Дніпра. Протягом віків Дніпро відіграє

значну роль у житті Києва, але питання її якості залишається під питанням.

Якість води – це характеристика її складу та властивостей, що визначає придатність такої для конкретних видів водокористування. Водний кодекс України від 06.06.1995 р. у ст. 36 зазначає, що для оцінки можливостей використання води з водних об'єктів для потреб населення та галузей економіки встановлюються нормативи, які забезпечують безпечні умови водокористування.

Такі, як: 1) гранично допустимі концентрації речовин у водних об'єктах, вода яких використовується для потреб рибного господарства; 2) гранично допустимі концентрації речовин у водних об'єктах, вода яких використовується для задоволення питних, господарсько-побутових та інших потреб населення; 3) допустимі концентрації радіоактивних речовин у водних об'єктах, вода яких використовується для задоволення питних, господарсько-побутових та інших потреб населення. У разі необхідності для вод водних об'єктів, які використовуються для лікувальних, курортних, оздоровчих, рекреаційних та інших цілей, можуть встановлюватись більш суворі нормативи екологічної безпеки водокористування [2, с. 36].

Наступна стаття цього ж Кодексу встановлює, що для оцінки екологічного та хімічного станів масиву поверхневих вод та хімічного стану масиву підземних вод та визначення комплексу водоохоронних заходів встановлюється екологічний норматив якості води, що містить загально-фізичні, біологічні, хімічні та радіаційні значення концентрацій забруднюючих речовин та показники якості води [2, с. 37]. Все це розробляє і затверджує Міністерство екології та природних ресурсів України та Міністерство охорони здоров'я України.

З поняттям якості води безпосередньо пов'язані питання правової охорони вод, оскільки ми потребляємо цю воду, а вона має значну ступінь забрудненості. Забрудненням води, згідно зі ст. 1 Водного кодексу України, вважається надходження до водних об'єктів забруднюючих речовин, проте, з розвитком промисловості, річки стали не тільки джерелом питної води, але й резервуаром для відходів, тому виникла потреба не тільки знезаражувати воду, а й додатково її очищати. Виходячи з цього в нас створилась низка нормативно-правових актів, які зазначаються нижче.

Наприклад, згідно ст. 13 Конституції України від 28.06.1996 р., водні та інші природні ресурси, які знаходяться в межах території України, є об'єктами права власності Українського народу [1, с. 13], а ст. 50 зазначає, що кожному гарантується право вільного доступу до інформації про стан довкілля, а також право на її поширення і

така інформація ніким не може бути засекречена [1, с. 50]. Це деталізовано у Наказі Міністерства охорони здоров'я України від 23.12.1996 р., яким були затверджені Державні санітарні правила і норми «Вода питна. Гігієнічні вимоги до якості води централізованого господарсько-питного водопостачання». В цих правилах зазначається нешкідливість хімічного складу і сприятливі органолептичні властивості, епідеміологічна та радіаційна безпека, а також гігієнічні вимоги до якості питної води, що визначають її придатність для питних цілей.

Ще одним прикладом є Закон України «Про питну воду, питне водопостачання та водовідведення» від 10.01.2002 р., який визначає організаційні, економічні та правові основи функціонування системи питного водопостачання, які направлені на гарантоване забезпечення населення якісною та безпечною для здоров'я питною водою. Сфера дії даного нормативного акту розповсюджується на усі суб'єкти господарювання, які виробляють питну воду та забезпечують нею міста, інші населені пункти й окремо розташовані об'єкти, шляхом централізованого (господарська діяльність із забезпечення споживачів питною водою за допомогою комплексу об'єктів, споруд, розподільних водопровідних мереж, пов'язаних єдиним технологічним процесом виробництва та транспортування питної води) і нецентралізованого водопостачання (забезпечення індивідуальних споживачів питною водою з джерел питного водопостачання, за допомогою пунктів розливу води, застосування установок (пристроїв) підготовки питної води та постачання фасованої питної води, згідно першої статті даного закону, а також на органи виконавчої влади та місцевого самоврядування). Наприклад, держава забезпечує кожну людину питною водою нормативної якості в межах науково обґрунтованих нормативів питного водопостачання в залежності від району та умов проживання, регулюванням та наглядом в сфері питного водопостачання [3, с. 7].

Також в нас є обов'язок органів державної влади та місцевого самоврядування інформувати про якість питної води і забезпечувати зацікавлені органи державної влади, громадські організації, підприємства, установи, організації та громадян інформацією про випадки та причини забруднення питної води, шляхом обнародування кожного року Національної доповіді про стан питного водопостачання та якості питної води. У випадках, коли питна вода має відхилення від показників державного стандарту, органи місцевого самоврядування інформують споживачів через засоби масової інформації про її якість та приймають заходи щодо запобігання загрози здоров'ю людей. В

Законі також зазначається, що державні стандарти на питну воду переглядаються один раз за п'ять років з метою врахування та впровадження новітніх наукових досягнень у сфері впливу забруднюючих речовин на здоров'я людей.

Отже, виходячи з вище написаного, ми можемо зробити певний висновок стосовно того, що в нас існує непогана нормативно-правова база, стосовно якості питної води в Україні. Але, як і в кожній справі, є свої певні недоліки та прогалини, які неможливо всі попередити. Перший з них – це менталітет нашої країни і громадян. Нажаль, він побудований таким чином, що не кожна людина розуміє значимість води в нашому житті, а отже може спокійно власноруч забруднювати навколишнє середовище. Друге – це те, що хоч в нас і є законодавство, яке допомагає у вирішенні питань, але по факту воно не працює, а остання офіційна статистика, яка проводилась, була ще в 2014 році, хоча по закону повинно проводитись кожен рік. Ну і по третє, актуальне в наш час, – це те, що зараз в країні банально не вистачає коштів на проведення тих самих експертиз та якісних перевірок. Тому, вважаємо, що комплекс всіх цих проблем призвів до даного скрутного становище, яке потрібно неодмінно змінювати.

Література

1. Конституція України від 28 червня 1996 р. № 254к/96-ВР // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 30. – Ст. 141.
2. Водний кодекс України від 6 червня 1995 р. № 213/95-ВР // Відомості Верховної Ради України. – 1995. – № 24. – Ст. 189.
3. Про питну воду, питне водопостачання та водовідведення: Закон України в редакції від 18 травня 2017 р. № 2047-VIII [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/2918-14>

УДК 340.13:334.722:347.7(043.2)

Ніколенко М. І., студентка,
Факультет історії та права,
Центральноукраїнський державний педагогічний університет
імені Володимира Винниченка, м. Кропивницький
Науковий керівник: Манжула А. А., д.ю.н., доцент

ЛЕГАЛІЗАЦІЯ ТОРГОВЕЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Незважаючи на те, що основним нормативним актом – Конституцією України – для всіх громадян України встановлені рівні загальні права і обов'язки, держава виділяє певні категорії громадян, для яких встановлюється спеціальний правовий режим